

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Bris-tande selektivitet genom att det inte görs någon skillnad mellan ekonomiska aktörer, när de med beaktande av det eftersträvade målet befinner sig i en i faktiskt och rättsligt hänseende jämförbar situation

— Sökanden gör bland annat gällande att saneringsklausu-len är förmånlig för samtliga skattskyldiga bolag och att den inte innebär att vissa branscher, verksamhetsområ-den eller företag av viss storlek gynnas särskilt.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Bris-tande selektivitet genom att åtgärden kan rättfärdigas genom skattesystemets art eller inre sammanhang

— Sökanden gör gällande att saneringsklausulen är förenlig med skattesystemets inre sammanhang, vilket i sin tur är förenligt med författningsrättsliga principer, såsom be-skattning efter kapacitet, förebyggande av överbeskatt-ning och iakttagande av proportionalitetsprincipen.

5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Up-penbart felaktig bedömning på grund av att de tyska skatte-bestämmelserna inte har iakttagits i tillräcklig mån

— Sökanden gör gällande att kommissionen har missupp-fattat de tyska skattebestämmelserna om förlustavdrag.

6. Sjätte grunden: Skyddet för berättigade förväntningar

— Sökanden gör gällande att det är första gången som kommissionen formellt prövar de skatterättsliga sane-ringsförmånerna när det är fråga om förvärv av andelar i samband med förlustavdrag. Det rör sig om ett undan-tagsförfarande då ett eventuellt statligt stöd uppkommer endast genom en rättslig förenkling av en bestämmelse som utan tvivel är förenlig med bestämmelserna om statligt stöd (8 § fjärde stycket KStG). Varken den tyska lagstiftaren eller företagen med sina specialiserade rådgiv-are har kunnat se på vilket sätt denna rättsliga förenk-ling är relevant med avseende på gemenskapsrätten på området för statligt stöd.

Talan väckt den 1 december 2011 — Spa Monopole mot harmoniseringsbyrån — South Pacific Management (Manea Spa)

(Mål T-611/11)

(2012/C 32/69)

Rättegångsspråk: franska.

Parter

Sökande: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgien) (ombud: advokaterna L. De Brouwer, E. Cornu och E. De Gryse)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Motpart vid överklagandenämnden: South Pacific Management (Pa-peete, Polynesien).

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (va-rumärken, mönster och modeller) fattade den 8 september 2011 i de förenade ärendena R 1776/2010-1 och 1886/2010-1,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: South Pacific Management

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "Manea Spa" för varor och tjänster i klasserna 3, 24, 25, 43 och 44

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Sökanden

Varumärke eller kännetecken som åberopats: Registrering i Benelux av ordmärkena SPA och Les Thermes de Spa för varor och tjänster i klasserna 3, 32 och 42 (nu klass 44)

Invändningsenhetens beslut: Delvis avslag på invändningen

Överklagandenämndens beslut: Avslag på sökandens överklagande

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 vid bedömningen av de aktuella varumärkenas likhet och vid bedömningen av vikten av den särskiljningsförmåga som varumärket SPA förvärvat genom användning och av ris-ken för förväxling, åsidosättande av artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 vid bedömningen av varumärkena SPA och Les Ther-mes de Spas renommé.

Talan väckt den 2 december 2011 — Treofan Holdings och Treofan Germany mot kommissionen

(Mål T-612/11)

(2012/C 32/70)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Treofan Holdings GmbH (Raunheim, Tyskland) och Treofan Germany GmbH & Co KG (Neunkirchen, Tyskland) (ombud: advokaten J. de Weerth)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 26 januari 2011 om det statliga stöd C7/10 (f.d. CP 250/09 och NN 5/10) som Tyskland beviljat genom "KStG Sanieringsklausul" (delgivet med nr K(2011) 275), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: avdraget för förlust utgör inte statligt stöd
 - Sökanden har härvidlag bland annat gjort gällande att saneringsklausulen inte innebär någon fördel i förmögenhetsavseende i form av överföring av förlust utan snarare bidrar till att befintliga förmögenhetsförhållanden inte ändras. Sökanden anser därför att det inte har utgått något statligt stöd.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Avsaknad av selektivitet eftersom det saknas ett undantag från det relevanta referenssystemet
 - Sökanden gör härvidlag gällande att det relevanta referenssystemet är den allmänna ordningen med avdrag för bolag (10 d § i den tyska inkomstskattelagen jämförd med 8 § första punkten KStG och 10 § i den tyska lagen om bolagsskatt) och att 8c § KStG endast utgör ett undantag från det relevanta referenssystemet, vilket desutom bland annat inskränks av saneringsklausulen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Avsaknad av selektivitet eftersom det inte görs någon skillnad mellan näringsidkare som med beaktande av syftet med klausulen befinner sig i en jämförbar rättslig eller faktisk situation
 - Sökanden har härvidlag gjort gällande att saneringsklausulen gynnar all skattepliktig verksamhet och att den varken gynnar vissa branscher eller verksamhetsområden eller företag av en viss storlek.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Avsaknad av selektivitet eftersom klausulen kan motiveras med hänvisning till skattesystemets art eller struktur

— Sökanden har härvidlag gjort gällande att saneringsklausulen motiveras av skattesystematiska skäl förenliga med statsrättsliga principer såsom beskattning efter förmåga, undvikande av överbeskattning och iakttagande av proportionalitetsprincipen.

5. Femte grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF: Uppenbart oriktig bedömning eftersom tysk skattelagstiftning inte har beaktats i tillräcklig omfattning

— Sökanden gör på denna punkt gällande att kommissionen har missuppfattat de tyska skattereglerna om avdrag för förlust.

6. Sjätte grunden: Åberopande av den gemenskapsrättsliga principen om skydd för berättigade förväntningar

— Sökanden gör härvidlag gällande att de skatterättsliga saneringsprivilegierna vid avdrag för förlust vid förvärv av aktier först togs upp av kommissionen i det formella granskningsförfarandet och att det således var frågan om ett ovanligt tillvägagångssätt som varken var uppenbart för den tyske lagstiftaren, specialdomstolar eller skattemyndigheter och därmed inte heller för företagen trots att de fått ingående sakkunnig rådgivning.

Talan väckt den 5 december 2011 — VMS Deutschland mot kommissionen

(Mål T-613/11)

(2012/C 32/71)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: VMS Deutschland Holdings GmbH (Darmstadt, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Pohl, G. Burwitz, M. Maier och P. Werner)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 januari 2011, K(2011) 275 slutligt, i förfarandet rörande det statliga stödet C 7/2010 "KStG, Sanieringsklausel", och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.